PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Art.1.- Statul român asigură în conformitate cu prevederile prezentei legi protecția cetățenilor români cu domiciliul în România care lucrează în străinătate.

Art.2.- Cetățenii români care lucrează în străinătate şi cărora nu le sunt aplicabile prevederile prezentei legi, beneficiază de măsuri speciale de protecție, stabilite prin legile române şi străine sau prin tratate şi convenții internaționale la care România este parte, dacă se află în următoarele situații:

a) sunt angajații unor instituții publice străine care sunt organizate şi funcționează pe teritoriul altui stat decât România;

b) sunt angajați ai misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi reprezentanțelor comerciale române;

c) sunt angajații unor organizații internaționale cu sediul pe teritoriul altui stat decât România;

d) sunt angajaţii unor societăţi comerciale persoane juridice române sau străine, care efectuează activităţi de transport internaţional.

Art.3.- (1) Guvernul României, prin autorităţile competente, va depune diligenţele pentru încheierea de acorduri, înţelegeri, tratate sau convenţii cu autorităţi publice similare din alte state în vederea stabilirii condiţiilor de protecţie a cetăţenilor români cu domiciliul în România, care lucrează în ţările respective.

(2) Acordurile, înţelegerile, tratatele sau convenţiile încheiate potrivit alin.(1) vor avea la bază:

a) principiul egalităţii de tratament;

b) aplicarea clauzelor mai favorabile prevăzute în legislaţia română, străină sau internaţională, la care România este parte.

(3) Prin acordurile, înţelegerile, tratatele sau convenţiile încheiate pe baza principiilor enumerate la alin.(2) se vor stabili cel puţin:

a) nivelul salariului minim;

b) durata timpului de lucru şi de odihnă;

c) condiţiile generale de muncă, de protecţie şi securitatea muncii;

d) asigurarea pentru accidente de muncă sau boli profesionale, precum şi pentru cele care intervin în afara procesului muncii.

Art.4.- Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice şi oficiile consulare, va depune diligenţele necesare pentru ca, prin intermediul autorităţilor publice sau organismelor străine competente, să se asigure cetăţenilor români prevăzuţi la art.1:

a) respectarea pe durata angajării a drepturilor prevăzute la art.3;

b) aplicarea măsurilor de protecţie a salariaţilor, prevăzute de legislaţia statului respectiv;

c) soluţionarea, potrivit legislaţiei aplicabile statului respectiv, a unor eventuale litigii având ca obiect acordarea drepturilor prevăzute de prezenta lege.

CAPITOLUL II
AGENŢI DE OCUPARE A FORŢEI DE MUNCĂ

Art.5.- Pe teritoriul României pot desfăşura, în condiţiile prezentei legi, activităţi de mediere a angajării cetăţenilor români în străinătate, următoarele categorii de persoane juridice, dacă au ca obiect de activitate recrutarea şi plasarea forţei de muncă române în străinătate, sau, pe lângă alte activităţi, şi pe cea de recrutare şi plasare a forţei de muncă române în străinătate, denumite în continuare agenţi de ocupare a forţei de muncă:

a) societăţile comerciale cu sediul în România, cu capital român, cu participare străină sau cu capital integral străin, constituite în temeiul Legii nr.31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare;

b) filiale, sucursale, agenţiii, reprezentanţe sau alte sedii secundare ale societăţilor comerciale străine, autorizate să funcţioneze în România potrivit art.44 din Legea nr.31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare.

Art.6.- Agenţii de ocupare a forţei de muncă prestează servicii de mediere a angajării cetăţenilor români cu domiciliul în România, care solicită să lucreze pe baza ofertelor de locuri de muncă transmise din străinătate, de către persoanele juridice şi fizice străine.

Art.7.- Agenţii de ocupare a forţei de muncă au obligaţia să păstreze secretul datelor personale ale lucrătorilor solicitanţi de locuri de muncă în străinătate.

Art.8.- Agenţii de ocupare a forţei de muncă, prevăzuţi la art.5, pot presta servicii de mediere a angajării cetăţenilor români în străinătate numai după acreditarea lor de către Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale.

Art.9.- Acreditarea agenţilor de ocupare a forţei de muncă se efectuează numai în baza următoarelor documente justificative obligatorii:

a) actul constitutiv al societăţii comerciale, respectiv autorizaţia de exercitare a unei activităţi independente;

b) dovada înmatriculării societăţii în Registrul Comerţului;

c) actele referitoare la spaţiul şi dotările necesare pentru buna desfăşurare a activităţii;

d) actele referitoare la numărul, structura şi calificarea personalului;

e) memoriul justificativ, din care să rezulte posibilitatea organizării unor bănci de date privind cererea solicitanţilor şi oferta locurilor de muncă în străinătate;

f) acte din care să rezulte posibilitatea stabilirii de relaţii cu parteneri de mediere străini;

g) situaţia estimativă privind costul sau tariful serviciilor de mediere.

Art.10.- (1) Agenţii de ocupare a forţei de muncă, acreditaţi potrivit prezentei legi, pot efectua medierea angajării cetăţenilor români în străinătate, numai pe baza contractelor încheiate cu angajatorii, persoane juridice sau persoane fizice străine, care conţin oferte ferme de locuri de muncă.

(2) Sunt considerate ferme ofertele de locuri de muncă, făcute de angajatori, persoane juridice sau persoane fizice străine, care cuprind următoarele elemente cu caracter minimal:

a) condiţiile de angajare, de încetare a angajării sau de reangajare, durata şi natura angajării;

b) funcţia, meseria sau categoria profesională, tariful orar, salariul, sporurile, alocaţiile, cazurile în care pot fi urmărite drepturile salariale, durata timpului de muncă şi de repaos, orele suplimentare, concediul de odihnă plătit, condiţiile de muncă, măsuri de protecţie şi securitate a muncii;

c) datele de plată a salariului;

d) posibilitatea acordării de indemnizaţii pentru întreţinerea familiei angajatului aflată în România şi transferul salariului şi al indemnizaţiei în România;

e) acordarea de despăgubiri angajaţilor români în cazul accidentelor de muncă şi a bolilor profesionale;

f) obligaţiile angajaţilor români în străinătate;

g) condiţiile de locuit, de cazare sau, după caz, de închiriere a unei locuinţe şi de asigurare a hranei;

h) asigurarea formalităţilor, suportarea cheltuielilor şi stabilirea condiţiilor de transport din România în statul în care se asigură ofertele de locuri de muncă şi retur, pentru angajaţii români şi membrii de familie care îi însoţesc sau îi vizitează;

i) fiscalitatea şi alte contribuţii care grevează asupra veniturilor angajaţilor, asigurându-se evitarea dublei impuneri sau a dublei perceperi de contribuţii de asigurări sociale.

(3) Nerespectarea de către agentul de ocupare a forţei de muncă a prevederilor alin.(1) şi (2), cu ocazia medierii angajării cetăţenilor români în străinătate, atrage răspunderea civilă sau penală, după caz, potrivit legii.

Art.11.- Agenţii de ocupare a forţei de muncă au obligaţia de a asigura încheierea contractelor individuale de muncă şi în limba română.

Art.12.- (1) Agentul de ocupare a forţei de muncă poate trimite în străinătate pentru prestarea de activităţi şi persoane încadrate de acesta cu contract individual de muncă.

(2) În situaţia prevăzută la alin.(1) agentul de ocupare a forţei de muncă va încheia cu cetăţeanul român un act adiţional la contractul individual de muncă, în care vor fi prevăzute drepturile şi obligaţiile reciproce, cu respectarea prevederilor art.10 alin.(2).

(3) Agentul de ocupare a forţei de muncă şi cetăţenii români aflaţi în situaţia prevăzută la alin.(1) au obligaţia de a plăti, în condiţiile legii, contribuţiile asigurărilor sociale de stat, pentru asigurările sociale de sănătate şi la fondul pentru plata ajutorului de şomaj, prevăzute de lege, urmând a beneficia de prestaţiile care se acordă în funcţie de aceste contribuţii.

Art.13.- Cetăţenii români care lucrează în străinătate pe baza contractelor prevăzute la art.10, neangajaţi cu contract individual de

muncă la agenţi de ocupare a forţei de muncă în România, vor beneficia de prestaţiile acordate de sistemul asigurărilor sociale de sănătate, asigurărilor de şomaj sau de sistemul asigurărilor sociale de stat dacă, pe baza unei declaraţii privind veniturile lunare realizate în străinătate, plătesc organelor competente din România contribuţiile corespunzătoare.

Art.14.- Coordonarea şi controlul activităţii de ocupare a forţei de muncă în străinătate se realizează de către Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale.

Art.15.- (1) În vederea aplicării prevederilor prezentei legi, Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale va avea următoarele atribuţii specifice:

a) acreditarea agenţilor de ocupare a forţei de muncă pentru desfăşurarea activităţii de mediere a angajării cetăţenilor români în străinătate;

b) suspendarea sau retragerea acreditării agenţilor prevăzuţi la lit.a);

c) stabilirea situaţiilor ce impun ca medierea angajării cetăţenilor români în străinătate să se facă pe baza selecţiei acestora;

d) cooperarea cu organismele, agenţii, angajatorii cu sediul sau, după caz, cu domiciliul în străinătate, în vederea cunoaşterii legislaţiei statului în care se asigură locuri de muncă;

e) îndrumarea şi controlarea activităţii agenţilor de ocupare a forţei de muncă.

(2) Criteriile, condiţiile şi procedurile pentru realizarea atribuţiilor prevăzute la alin.(1) se stabilesc prin norme metodologice.

CAPITOLUL III
CONTRAVENŢII

Art.16.- (1) Constituie contravenţii şi se sancţionează cu amendă de la 10 milioane lei la 15 milioane lei următoarele fapte, dacă

nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât, potrivit legii penale, să constituie infracţiuni:

a) efectuarea de către persoanele juridice sau persoanele fizice a activităţilor de mediere a angajării cetăţenilor români în străinătate, cu încălcarea prevederilor art.5, art.6 şi art.8;

b) efectuarea de către agenţii de ocupare a forţei de muncă a activităţilor de mediere a angajării cetăţenilor români în străinătate cu încălcarea prevederilor art.10.

(2) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea amenzilor prevăzute la alin.(1) se face de către personalul împuternicit, în acest sens, din cadrul Inspecţiei Muncii.

CAPITOLUL IV
DISPOZIŢII FINALE

Art.17.- În aplicarea dispoziţiilor prezentei legi, Ministerul Muncii şi Protecţiei Sociale şi Ministerul Afacerilor Externe vor elabora norme metodologice, care vor fi supuse aprobării prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art.18.- Dispoziţiile din prezenta lege referitoare la răspunderea contravenţională se completează cu prevederile Legii nr.32/1968 privind stabilirea şi sancţionarea contravenţiilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Art.19.- Dispoziţiile art.13 se aplică şi cetăţenilor români care lucrează în străinătate în baza unui contract individual de muncă, încheiat cu o persoană fizică sau juridică străină, aflat în executare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.20.- La data intrării în vigoare a prezentei legi, orice dispoziţii contrare se abrogă.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaţilor în şedinţa din 22 iunie 2000, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituţia României.

p.PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR

Vasile Lupu